

Z vlastních zdrojů 19

Také letošní první prosincový čtvrtek byl ve znamení koncertu „Z vlastních zdrojů“. Tentokrát byl věnován Boženě Němcové, spisovatelce, od jejíž smrti letos uplynulo 150 let a kterou připomnělo nejen mluvené slovo, ale také úryvek z její Babičky citovaný na poslední straně programu. Jako obvykle vystoupili na koncertu jak amatéři, tak profesionálové. Kromě učitelů a starších žáků ZUŠ v Blovicích se na vystoupení podíleli ve větší míře ti, kteří mají školní léta již za sebou a kterým hudba zůstala krásným koníčkem.

Koncert zahájila **Jana Němečková** s dcerou **Eliškou Šlehoberovou**. Obě jsme na pódiu mohli vidět před jedenácti lety, ale to Eliška jen obracela mamince noty. Loni si vystoupit ještě netroufly, ale slíbily, že za rok určitě společné vystoupení připraví. Slib dodržely. Zavzpomínaly na to, co se naučily v blovické škole pod vedením paní Gotzyové a paní Tupé, a nacvičily Slovanský tanec č.8 pro čtyři ruce od Antonína Dvořáka.

Pokračoval **Pavel Toman**, který se na pódium Lidového domu vrátil po 17 letech. Za doprovodu učitelky ZUŠ v Blovicích **Evy Tupé** zazpíval Děvče z Moravy Bohuslava Martinů a tři písně z cyklu Moravská lidová poezie v písních Leoše Janáčka.

V prvním literárním okénku se nejdříve **Zdeněk Sviták** zamyslel nad dnešní korespondencí. Nad tím, jak elektronická komunikace vytlačuje psaní dopisů, které kolikrát byly malým literárním dílem. A vůbec je nemuseli psát významní spisovatelé. **Milena Durasová** na chvíli vyměnila roli profesorky gymnázia za postavu Boženy Němcové a přečetla úryvky z jednoho takového dopisu.

Sonatinou pro violoncello a klavír jsme se spolu s profesorem Obchodní akademie v Plzni **Martinem Čadkem** za doprovodu učitelky ZUŠ ve Starém Plzenci **Ivy Dudkové** přenesli do doby Wolfganga Amadea Mozarta. Martin Čadek byl na několika koncertech členem komorního souboru, který pravidelně zahajoval „Vlastní zdroje“ a ve kterém vystřídal pana Jiřího Sýkoru. Na posledních třech koncertech pak vystoupil jako sólista.

Zpět do dvacátého století jsme se vrátili s **Lindou Milotovou**, jež si vybrala z repertoáru Petry Janů píseň Už nejsem volná. S náročnou písní se vypořádala

skvěle. Rádi ji na některém z příštích koncertů, snad už jako studentku konzervatoře, znovu uslyšíme.

Renata Durasová patřila spolu s Lindou Milotovou k nejmladším účinkujícím. Se svou učitelkou **Evou Tupou** velmi působivě zahrály na závěr první poloviny koncertu skladbu Libertango pro 2 klavíry od argentinského skladatele Ástora Piazzolly.

Po přestávce jsme se mohli zaposlouchat do svingu Riverboat Shuffle a titulní melodie z filmu Růžový panter v podání saxofonového kvarteta ZUŠ Blovice. **Martinu Sládkovou, Lucii Metličkovou a Jana Egermaiera** doplnil jejich učitel **Jaroslav Kovář**.

Pokračovaly tři bývalé blovické gymnazistky. Studentka konzervatoře v Plzni **Eliška Mourečková** pro své vystoupení zvolila píseň Jaroslava Křičky Albatros a altové sólo z Dvořákova oratoria Stabat mater. Doprovodily ji budoucí učitelka anglického a ruského jazyka **Kristýna Němcová** na klavír a studentka Fakulty aplikovaných věd Západočeské univerzity v Plzni **Eva Menclová** na housle. I když ani jedna z těchto tří studentek v Blovicích nebydlí, rádi je v programu opět uvítáme.

Básní Františka Halase ze sbírky Naše paní Božena Němcová v působivém podání **Zdeňka Svitáka** jsme si ještě jednou připomněli tuto význačnou českou spisovatelku.

I **Petr González** v posledních letech pravidelně vystupuje. Tentokrát se představil v první větě klavírní sonáty c moll Ludwiga van Beethovena.

Učitelka ZUŠ **Lucie Zvoníková** zaměnila na několik minut jeviště plzeňského divadla J. K. Tyla za pódium Lidového domu. Za doprovodu **Evy Tupé** zazpívala árii Adély z operety Netopýr Johanna Strausse. Věříme, že pokud jí to program v divadle dovolí, přijde zazpívat i na jubilejní 20. koncert „Z vlastních zdrojů“ v roce 2013.

Poté ještě jednou vystoupil **Pavel Toman**. Tentokrát s písněmi Wolfganga Amadea Mozarta a Franze Schuberta. A můžeme si jenom přát, abychom se s ním opět setkali.

Závěr koncertu obstaral **sbor ZUŠ v Blovicích**. Pod vedením Lucie Zvoníkové se pravidelně schází žáci i dospělí. Kromě lidových písní a barokní koledy Adolfa Cmírala zazněla v jejich podání i nejznámější a nejčastěji zpívaná křesťanská píseň Amazing Grace s českým textem Zdeňka Borovce a se sólem Pavla Tomana.

Já osobně jsem tento večer alespoň v duchu věnoval svému tatínkovi, který před dvěma měsíci zemřel. To on mě naučil vnímat hudbu všech žánrů. Tři vystoupení mi ho připomněla nejvíce. Jednak Dvořákův Slovanský tanec a klavírní sonáta L.van Beethovena. Vedle Smetany, Čajkovského, Griega a Fučíka patřili právě Dvořák a Beethoven k jeho nejoblíbenějším hudebním skladatelům. Do třetice to bylo vystoupení jeho vnuka Martina, který na jeho violoncello zahrál Mozartovu sonatinu. Alespoň prostřednictvím tohoto nástroje mohl být můj otec mezi námi. A protože to byl právě on, kdo mě naučil nejen obsluhovat fotoaparát, ale i fotografovat, dovolil jsem si v sále umístit několik fotoobrazů ze své tvorby. Na tyto obrazy se už tatínek podívat nestačil.

Na závěr bych chtěl ještě jednou poděkovat všem, kdo se na přípravě večera podíleli. Profesionálům, kteří se s námi podělili o své umění. Žákům ZUŠ, kteří se svědomitě připravili. Především pak těm, kteří často s obtížemi hledali vedle svých pracovních nebo studijních povinností chvilku času na přípravu vystoupení a našli odvahu nás s výsledky svého snažení seznámit. Za technickou pomoc patří velké poděkování také řediteli ZUŠ Josefu Brožíkovi.

Ale veškeré snažení všech, kteří vystupovali, by nemělo smysl bez velmi pozorného publika. Proto i všem, kteří zasedli do sálu Lidového domu jako posluchači, patří velké poděkování. Bylo radostí pro vás hrát, zpívat i hovořit. Postarali jste se o jedinou odměnu pro vystupující – a tou je na těchto koncertech potlesk. Podle vašich ohlasů v sále patřil letošní koncert k jednomu z nejhezčích. Ještě jednou i vám – Děkuje.

Miroslav Čadek